

[Jørgen Jørgensen.]

Tilsagn om muligvis at ændre vor Forfatning, saaledes at vi fik en mere handlelygtig Rigsdag. Vi er enige med det ærede Medlem i, at Rigsdagen er for stor, og hvis det er Alvor med hans Udtalelse, tror jeg, at det ærede Medlem kun kan gaa een Vej, at skaffe det Landsting til Side, der er en Hindring for, at et virkeligt Folkestyre kan komme til sin Ret. Den Dag, da det sker, vil Folkevilljen, udtrykt gennem Folketingsflertallet, kunne bestemme, hvad der skal være Lov, og da tror jeg, jeg kan love det ærede Medlem, at da vil Interessen for Rigsdagens Arbejde øges, og man vil se hen til Forhandlingerne i Folketinget, og da vil ogsaa det ærede Medlems Taler her møde større Interesse, end Tilfældet maaske er i Øjeblikket.

Men selv med al den Interesse, det ærede Medlem viser for Folkestyret, og som jeg tror er oprigtig, er der dog et og andet inden for hans egne Rækker i disse Dage, der ikke ligefrem er med til at opbygge Tilliden til Folkestyret. Jeg synes ikke, det rigtigt klæder et Parti, der er Tilhænger af Folkestyret, og som kalder sig et demokratisk Parti, at benytte en hel Række fremmede Udtryk for Møder, f. Eks. naar der nu i Aften holdes „Mønstringsmøde“ i Borgernes Hus i København. Det ærede Medlem maa undskylde, men det er ligesom vi hører nye Toner, som i alt Fald ikke er med til at styrke Tilliden til, at Det konservative Folkeparti virkelig er Tilhænger af Folkestyret her i Landet.

Jeg haaber, trods alt, hvad der skrives og siges, at det alligevel bliver det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Synspunkter, der er de raadende inden for Det konservative Folkeparti. Jeg haaber, at den lille Kreds af Konservative, der i Foraaret gav Tilsagn om at medvirke til at skabe en handlelygtig Rigsdag, ogsaa inden ret lang Tid kan møde Meningsfæller i Landstinget, der siger det samme, og derved skabe Interesse for dette Spørgsmaal. Jeg anmoder det ærede Medlem om at yde sin Bistand til, at dette meget snart maa ske.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde, at det var en Hovedopgave for Rigsdagen at støtte og hjælpe Erhvervslivet, og under de nuværende Forhold er jeg enig med det ærede Medlem deri; men naar det ærede Medlem saa ganske overlegent siger, at Regeringen intet har gjort i denne Sag, og at Regeringen smører med sine Forslag o. s. v., synes jeg alligevel, at han lægger Ansvaret paa et forkert Sted.

Hvad er Sandheden om den Støtte til

Erhvervslivet, som det ærede Medlem og jeg er enige om bør komme? Den er, at Regeringen for snart en Maaned siden mødte med Forslag her i Rigsdagen, der kunde have været gennemført, hvis det ærede Medlem og hans Parti havde villet. Da vilde Erhvervslivet havde faaet den Støtte, som det i høj Grad trænger til. Det er rimeligt, at der siden den Tid er sket Forandringer ogsaa med Hensyn til Landbrugserhvervets Stilling, der kan begrunde, at disse Forslag maaske nu skal være anderledes; men naar Forslagene ikke er gennemført, og den Støtte, der laa i dem, ikke er ydet til Landbruget, har det ærede Medlem og hans Parti ene og alene Ansvaret derfor.

Jeg ved vel, at det ærede Medlem og Det konservative Folkeparti har sagt: Regeringsforslagene kunde ikke gennemføres, fordi man havde kædet Landbrugsforslagene sammen med Støtten til de arbejdsløse, man var ikke i og for sig uenige om det, der skulde gennemføres, men man var imod denne Sammenkædning.

Denne Begrundelse kan ikke holde, naar de ærede Medlemmer kommer ud og vil drøfte dette Forhold med Landets Befolkning. Hvad er Sandheden herom? Det er den, at Regeringen i dette Tilfælde nøjagtigt gjorde det samme, som den har gjort over for enhver Kriseoverenskomst, der er afsluttet i disse Aar, at den har søgt at gennemføre Foranstaltninger ikke for et enkelt Erhverv, men for alle de Grene inden for Samfundslivet, hvor der var Vanskeligheder, og den har hver Gang været enig med begge de to Partier om, at saadan burde det være.

Jeg minder det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om, at i 1931, da det første Kriseforlig blev sluttet, og da det daværende ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal angreb de Konservative, fordi de var gaaet med til en Sammenkædning af Støtte til Landbruget og Hjælp til de arbejdsløse, sagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller: Ja, det har vi gjort, men det har Venstre ogsaa gjort, for i den Betænkning, som Venstre afgav paa det Tidspunkt om Støtte til arbejdsløse, stillede det som Betingelse for denne Støtte, at der samtidig gennemførtes Foranstaltninger til Støtte for Landbruget. Men jeg spørger da: Er det, at man som Betingelse for Arbejdsløshedshjælp kræver Hjælp til Landbruget, da ikke det samme som dette, at man kræver Støtteforanstaltninger til de arbejdsløse, samtidig med at der gennemføres Landbrugsforanstaltninger? Er det Mening, at kun